

се върна! Огладнѣ ми, не мога да вървя“ ...

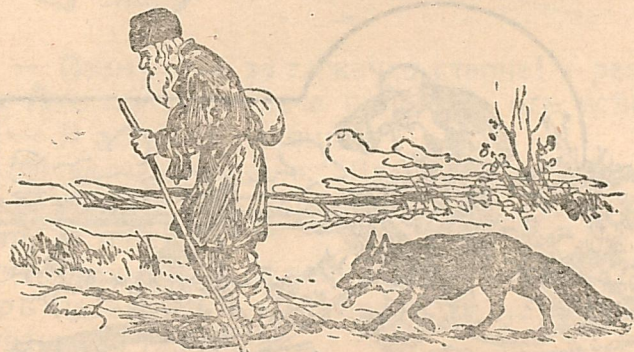
Старецътъ ѝ далъ и третата кокошка. Като я изяла, пакъ тръгнаха. Вървѣли, що вървѣли, лисицата пакъ рекла: „Дѣдо, азъ ще се върна! Огладнѣ ми, не мога да вървя“.

— Добрѣ, казалъ старецътъ, но азъ нѣмамъ вече нито една кокошка.

— Е, като е тъй, азъ ще се върна.

— Недѣй, лисичке, — недѣй сестричке! Като отидемъ у дома, азъ ще те нагоста и ще ти се отплатя, — казалъ дѣдо.

Тръгнаха пакъ, старецътъ напрѣдъ, лисицата подирѣ му. Като пристигнали, лисицата останала вкжши, а дѣдо скрилъ въ едно човалче двѣтѣ негови кучета и отгорѣ прѣвързалъ три други кокошки. Послѣ повикалъ лисицата и казалъ:

— Ето, сега азъ ще ти се отплатя, кумичке. Въ това човалче съмъ турилъ два пѣтела, а отгорѣ — три кокошки. Вземи човалчето и иди си съ много здраве!

Метнала лисицата човалчето на грѣбъ и хукнала да бѣга зарадвана. Кокошкитѣ били слабо вързани, подскокнали и се върнали въ дѣдовия дворъ.

Като излѣзла отъ селото, лисицата се спрѣла подъ едно дърво и си рекла: „Чакай да изямъ сега единия пѣтелъ, а другиятъ ще оставя за послѣ. Него ще си занеса у дома.“

Сложила човалчето и посегнала да хване пѣтела. Ехъ че като излѣзли двѣтѣ кучета, па като